

Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs nærmere Overveetelse.

Blechingberg: Det er naturligviis Udvalgets Duffe at have den Conserrence med den høitærede Indenrigsminister, som af denne er berørt, men man har troet, at den rigtigere vilde finde Sted mellem Sagens første og dens anden Behandling, idet man nemlig ved første Behandling kunde ønske at høre Udtalelser angaaende det, som er det meest tvivlsomme Spørgsmaal i Sagen, navnlig om hvorledes man principmæssig rigtigst skulde ordne Valgretten. Efter denne Bemærkning, og idet jeg nærer det Haab, at denne Sammenkomst vil føre til et tilfredsstillende Resultat i saa Henseende, skal jeg for Tiden angaaende det af mig berørte Spørgsmaal kun yttre Følgende. De Medlemmer af Udvalget, som ikke ere i Besiddelse af Localkundskab til Færverne, maae forsaavidt, med Hensyn til dette Spørgsmaal, betragtes at bestinde sig i en underordnet Stilling, fordi de ikke have noget selvstændigt Kendskab til de Forhold, som bestaae paa hine fjerne Der. For os maatte det imidlertid være en Betragtning, der ikke er uden Værd, at den Lov af 26de Marts 1852, som tidligere er vedtaget af Rigsdagen, i sin 2den Paragraph slutter med at betinge Valgretten deraf, at Vedkommende har ydet Afgift til en af de under Lagthingets Bestyrelse henlagte Fonds eller Kasser, hvorimod der ikke er Tale om nogen fast Eiendomsbesiddelse; der er heller ikke Tale om at sætte en vis endog moderat Skattecensus, men kun simpelt hen om en Afgiftsydelse til en af de nævnte Fonds eller Kasser. Dernæst kunde det hos os ikke Andet end vække Tvivl, naar vi saae, at der i Lagthinget har været en Dissens af 7 mod 9 med Hensyn til den rigtige Maade at behandle Valgrets-Spørgsmaalet paa, og at

navnlig de 7, der vare i Minoriteten, ikke vare gaaede den samme Vej, som Majoriteten havde fundet at burde gaae. Endelig kommer dertil, at de med de locale Forhold bekendte Mænd i Udvalget see Forholdene paa den Maade, som er udtalt fra den ærede Ordførers Side, og at dette igjen maatte have en Vægt hos os Andre med Hensyn til Muligheden og Hensigtsmæssigheden af at naae Maalet ad den Vej, Lagthingets Fleertal havde vedtaget. Det fremgaaer jo ogsaa af de Foredrag, der allerede ere holdte i Thinget, at naar det Lovforslag, som nu foreligger, kræver som Valgretsbetingelse, at Vedkommende enten som Gier, Fæster eller Beneficiarius besidder den anførte Værdi Jord, eller eier Bygninger til Værdi af idetmindste 200 Rbd., saa stemmer Lovens Indhold ikke med hvad der foreligger om de derværende Forhold; og jeg maatte ansee det som en væsentlig Forandring i Loven, dersom man fulgte den Vej, som er antydet af den høitærede Minister, at man, istedetfor Besiddelse som Gier, Fæster, eller Beneficiarius vilde sætte Besiddelse og Brug, det være sig nu i kortere eller længere Tid, som Betingelse for at give Valgret. Det har dernæst forekommet mig, at der ikke er, hvad jeg egentlig vilde kalde Consequens, i det foreliggende Lovudkast, naar jeg sammenligner, hvad det indeholder om Valgretten og hvad det indeholder om Valgbarheden. Valgretten knytter Lovforlaget til Besiddelse af en vis fast Eiendom, være sig under en eller under en anden Form; Valgbarheden knytter derimod Lovudkastets § 3 for en Deel til en Stattecensus, naar det heder: „og i det sidste Skatteaar før Valget have svaret 2 Rbd. i directe Skat til Staten eller Communen.“ Lovudkastet gaaer altsaa to forskellige Veie i Henseende til Valgret og Valgbarhed.